

oculis videntes cernere ad salutem suam amplius, atque ita demum per poenitentiam servari etiam, iusto Dei iudicio possint. Non (169) est igitur, quod somniet Hosius de nostro ad speluncam suam reditu, neque enim canes sumus, qui ad vomitum per Dei gratiam redire unquam velimus, patiemurque facile, dum aliud non possumus, ut Reverendus Pater in suis Papaeque sui ac suorum omnium vomitionibus dilicietur dum volet, atque, Ibis Aegyptiae instar, suam ipsius illis suorumque alvos medicetur et curet. Nos neque tales medicos, neque tam speciosa remedia salutis nostrae postulamus, quibus unicuique animarum medicus, Christus Dominus, unicuique salutaris doctrinae ipsius remedium abunde satis est, etiamsi nullas istiusmodi Ibes Aegyptias cum earum medicamentis admittamus. Quodsi Hosius et suis ita est constitutum omnino, ut cum Christo Domino in Sacerdotio, Regno et Doctrina ipsius, cum Spiritu vero Sancto in Scripturis sanctis, Divino alioqui afflatu proditis, belligerari atque ita demum Deo ipsi pares, aut ei maiores etiam esse (170) velint, accumulent sibi ipsi iram Dei in die irae, quantum volent, sordescant magis ac magis adhuc qui sordent, et in Diabolica hac sua obstinati atque excaecati cordis impietate obrigescant, — nos sane nobis nullam omnino cum illis hac in parte communionem esse palam testamur et testabimur in aeternum, nedum ut cum eis in eodem idololatriae, rebellionis apostaticae et abominationis barathro esse velimus. Atque hoc sibi responsum habeat Reverendus Pater Caligula, de praepostera quam nobis obtendit idololatria nostra et sua exsecranda pietate, ad quam nos, ut poenarum ipsius una cum Magistro suo Diabolo participes simus, revocare frustra conatur.

Ad septimam

Hosii eamque ultimam et in qua sibi mire placet argumentationem de Templi Hierosolymitani Pinnaculo et Diabolica illic tentatione superest, ut iam respondeamus. Atque (171) hic observari velim a piis omnibus acumen Hosianicae Theologiae. Pingit, pinna-culum templi illius, non modo typum fuisse Ecclesiae Christi, sed etiam arcem quandam omnis doctrinae ipsius, et, ut nugamentum hoc nobis commendet, autorem illius facit Vincentium quendam Lirinensem, quem ideo alioqui Ambrosio parem vult haberi, quod eum synchronon seu aequalem illi fuisse dicit, quasi vero, cuius aliquis aequalis fuit, parem illi iam demum etiam fuisse oporteat. Sed unde quaeso pinnaculae illius Hierosolymitanae ad Christi Ecclesiam analogia? Christus Templum ipsum domum precationis vocat, quod extra templum illud typicum neque invocare Dominum publico tunc